373L0239

16.8.73 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 228/3

# RÅDETS FÖRSTA DIREKTIV

**av den 24 juli 1973**

**om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring**

(73/239/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 57.2 i detta,

med beaktande av Allmänna handlingsprogrammet (1) för upphävande av begränsningar av etableringsfriheten, särskilt avdelning IV C,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande (2),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (3), och

med beaktande av följande:

Enligt det ovan nämnda allmänna handlingsprogrammet är, såvitt gäller verksamhet med direkt försäkring, ett upphävande av begränsningar beträffande rätten till etablering av agenturer och filialer beroende av samordningen av de villkor som gäller för att starta och driva sådan rörelse. En sådan samordning skall i första hand genomföras för direkt försäkring annan än livförsäkring.

Det är viktigt att undanröja vissa skillnader mellan olika nationella tillsynsregler för att göra det lättare att starta och driva försäkringsverksamhet. För att nå detta mål och samtidigt tillförsäkra de försäkrade och tredje man i samtliga medlemsstater ett tillräckligt skydd bör särskilt de bestämmelser samordnas som avser finansiella krav på försäkringsföretagen.

Det är nödvändigt att indela riskerna i olika försäkringsklasser, främst för att bestämma vilka former av försäkringsverksamhet som omfattas av en obligatorisk auktorisation och storleken på den minsta garantifond som är fastställd för respektive försäkringsklass.

Ömsesidiga institut bör undantas från tillämpningen av detta direktiv, om de på grund av sin rättsliga ställning uppfyller skäliga villkor beträffande säkerhet och finansiella krav. Det är också önskvärt att i flera medlemsstater undanta vissa institut, vars verksamhet täcker endast en mycket begränsad sektor och som genom författning är begränsad till ett särskilt territorium eller till särskilda personer.

De olika nationella regelverken skiljer sig åt vad gäller föreskrifter om samtidigt bedriven verksamhet med sjukförsäkring, kredit- och borgensförsäkring, försäkring avseende regress mot tredje man samt rättsskyddsförsäkring eller om sådan verksamhet som bedrivs i förening med andra försäkringsklasser. Om sådana skillnader skulle finnas kvar även efter upphävandet av begränsningarna i etableringsrätten avseende annan försäkring än livförsäkring, skulle detta innebära att det fortfarande förelåg hinder mot etablering. Detta problem måste lösas inom en förhållandevis kort tidsperiod genom den fortsatta samordningen.

Det är nödvändigt att i varje medlemsstat utvidga tillsynen till att avse alla de försäkringsklasser som omfattas av detta direktiv. En sådan tillsyn är möjlig endast om det krävs auktorisation av behörig myndighet för att driva rörelse avseende dessa försäkringsklasser. Villkoren för att bevilja eller återkalla en sådan auktorisation måste därför fastställas. Ett beslut om avslag på en ansökan om auktorisation eller om återkallande av en auktorisation måste kunna göras till föremål för domstolsprövning.

För s.k. transportförsäkring i klasserna 4, 5, 6, 7 och 12 under punkt A i bilagan samt för kreditförsäkring i klasserna 14 och 15 under punkt A i bilagan bör gälla mer flexibla regler på grund av de ständiga variationerna i villkoren för varu- och kredittransaktioner.

Inom gemenskapen utreds för närvarande möjligheterna att bestämma en gemensam metod för beräkning av de tekniska reserverna. Samordningen i denna fråga samt i frågor som rör kapitalplacering i olika tillgångsslag och värdering av tillgångar bör därför anstå till kommande direktiv.

För att skydda sig mot svängningar i verksamheten är det nödvändigt för försäkringsföretagen att ha, utöver tekniska reserver av tillräcklig storlek för att kunna uppfylla sina försäkringsåtaganden, en kompletterande reserv i form av en s.k. solvensmarginal som skall motsvaras av fria tillgån-

(1) EGT nr 2, 15.1.1962, s. 36/62.
(2) EGT nr C 27, 28.3.1968, s. 15.
(3) EGT nr 158, 18.7.1967, s. 1.

gar. För att man skall kunna vara säker på att de krav som ställs på försäkringsföretagen är grundade på objektiva kriterier som tillförsäkrar företag av samma storlek likvärdiga konkurrensvillkor, bör solvensmarginalen stå i förhållande till verksamhetens totala omsättning och bestämmas med tillämpning av två säkerhetskriterier, varav det ena utgår från premier och det andra från försäkringsersättningar.

För att säkerställa att varje företag vid bildandet innehar tillräckliga resurser och att solvensmarginalen i den fortsatta verksamheten inte vid något tillfälle underskrider ett visst minimum bör krävas en minsta garantifond, vars storlek bestäms med hänsyn till riskernas storlek i varje försäkringsklass.

Det är nödvändigt att utforma bestämmelser för det fall att ett företags ekonomiska ställning medför att det har svårt att uppfylla sina försäkringsåtaganden.

De samordnade reglerna för att starta och driva direkt försäkringsrörelse inom gemenskapen skall i princip tillämpas på alla försäkringsföretag på marknaden och följaktligen också på agenturer och filialer till företag med huvudkontor utanför gemenskapen. Det bör emellertid finnas särskilda bestämmelser om tillsyn över sådana agenturer och filialer med hänsyn till att dessa företags tillgångar befinner sig utanför gemenskapen.

Det bör emellertid ges möjlighet till en uppmjukning av sådana särskilda bestämmelser utan att frångå principen att sådana agenturer och filialer inte skall behandlas förmånligare än företag inom gemenskapen.

Vissa övergångsbestämmelser behövs, främst för att små och medelstora företag, som redan driver verksamhet, skall kunna anpassa sig till de krav som medlemsstaterna måste införa enligt detta direktiv; dock skall artikel 53 i fördraget beaktas.

Det är viktigt att de samordnade reglerna tillämpas enhetligt, och att det därför skapas förutsättningar för ett nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

## Allmänna bestämmelser

*Artikel 1*

Detta direktiv rör rätten att starta och driva självständig direkt försäkringsverksamhet, utövad av försäkringsföretag etablerade i en medlemsstat eller som önskar etablera sig där, avseende de försäkringsklasser som anges i bilagan till detta direktiv.

*Artikel 2*

Detta direktiv gäller ej

1. följande slag av försäkring:

   a) Livförsäkring, dvs. försäkring som omfattar särskilt kapitalförsäkring för livsfall och/eller dödsfall, livförsäkring med återbetalning av erlagda premier, tontiner, försäkring som utfaller vid äktenskaps ingående och försäkring som utfaller vid födelsen.

   b) Livräntor.

   c) Tilläggsförsäkring som meddelas av livförsäkringsföretag, dvs. försäkring mot personskada inklusive arbetsoförmåga, försäkring mot dödsfall på grund av olyckshändelse och försäkring mot invaliditet förorsakad av olyckshändelse eller sjukdom, i de fall dessa försäkringar tecknas som tillägg till livförsäkring.

   d) Försäkring som ingår som en del av ett lagfäst socialförsäkringssystem.

   e) Det slags permanent, inte uppsägningsbar sjukförsäkring som finns i Irland och i Storbritannien (permanent health insurance).

2. följande former av verksamhet:

   a) Verksamhet avseende "capital redemption" såsom denna definieras i enskilda medlemsstaters lagstiftning.

   b) Verksamhet som utövas av ömsesidiga understödsinstitut där förmånerna varierar med tillgången på medel, medan bidragen från medlemmarna utgörs av ett fast belopp.

   c) Verksamhet som utövas av sammanslutningar som inte är juridiska personer och vars ändamål är att tillhandahålla medlemmarna ömsesidig försäkring utan betalning av premier eller upprättande av tekniska reserver.

   d) I avvaktan på ytterligare samordning, som skall genomföras inom fyra år efter anmälan av detta direktiv: exportkreditförsäkring för statens räkning eller med statligt stöd.

*Artikel 3*

1. Detta direktiv gäller inte ömsesidiga institut som uppfyller samtliga nedanstående villkor:

— Bolagsordningen skall innehålla bestämmelser som medger uttag av extra bidrag eller minskning av förmånerna.

— Verksamheten får inte omfatta ansvarsförsäkring – utom som underordnad försäkring i den mening som avses i punkt C i bilagan – eller kredit- och borgensförsäkring.

— Den årliga premieinkomsten från de verksamhetsgrenar som omfattas av detta direktiv får inte överstiga en miljon beräkningsenheter.

— Minst hälften av premieinkomsten från de verksamhetsgrenar som omfattas av detta direktiv måste komma från personer som är medlemmar i det ömsesidiga institutet.

2. Vidare skall detta direktiv inte gälla ömsesidiga institut som med andra institut av samma karaktär har ingått avtal, som omfattar full återförsäkring av ingångna försäkringsavtal eller som innebär att det övertagande företaget inträder i det överlåtande företagets förpliktelser enligt försäkringsavtalen.

I sådant fall skall det övertagande företaget omfattas av bestämmelserna i detta direktiv.

*Artikel 4*

Detta direktiv gäller inte nedanstående institut, såvida inte deras stadgar eller tillämplig författning ändras med avseende på deras behörighet:

a) *I Tyskland*

Följande offentligrättsliga institut med monopolställning ("Monopolanstalten"):

1. Badische Gebäudeversicherungsanstalt, Karlsruhe,
2. Bayerische Landesbrandversicherungsanstalt, München,
3. Bayerische Landestierversicherungsanstalt, Schlachtviehversicherung, München,
4. Braunschweigische Landesbrandversicherungsanstalt, Braunschweig,
5. Hamburger Feuerkasse, Hamburg,
6. Hessische Brandversicherungsanstalt (Hessische Brandversicherungskammer), Darmstadt,
7. Hessische Brandversicherungsanstalt, Kassel,
8. Hohenzollernsche Feuerversicherungsanstalt, Sigmaringen,
9. Lippische Landesbrandversicherungsanstalt, Detmold,
10. Nassauische Brandversicherungsanstalt, Wiesbaden,
11. Oldenburgische Landesbrandkasse, Oldenburg,
12. Ostfriesische Landschaftliche Brandkasse, Aurich,
13. Feuersozietät Berlin, Berlin,
14. Württembergische Gebäudebrandversicherungsanstalt, Stuttgart.

Den territoriella behörigheten skall emellertid inte anses ändrad genom ett samgående mellan institut som nu nämnts och som innebär att det nya institutet övertar den territoriella behörigheten hos de sammanslagna instituten; inte heller skall behörigheten avseende försäkringsklasser anses ändrad genom att något av dessa institut avseende samma territorium övertar en eller flera försäkringsklasser från något av de övriga instituten.

Följande halvstatliga institut:

1. Postbeamtenkrankenkasse,
2. Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten.

b) *I Frankrike*

Följande institut:

1. Caisse départementale des incendiés des Ardennes,
2. Caisse départementale des incendiés de la Côte-d'Or,
3. Caisse départementale des incendiés de la Marne,
4. Caisse départementale des incendiés de la Meuse,
5. Caisse départementale des incendiés de la Somme,
6. Caisse départementale grêle du Gers,
7. Caisse départementale grêle de l'Hérault.

c) *I Irland*

Voluntary Health Insurance Board.

d) *I Italien*

Cassa di Previdenza per l'assicurazione degli sportivi (Sportass).

e) *I Storbritannien*

The Crown Agents.

*Artikel 5*

I detta direktiv avses med

a) *beräkningsenhet:* sådan enhet som definieras i artikel 4 i den Europeiska investeringsbankens stadgar,

b) *valutamatchande tillgångar:* sådana tillgångar, som motsvarar försäkringsåtaganden uttryckta i viss valuta, och som är uttryckta eller realiserbara i samma valuta,

c) *tillgångarnas lokalisering:* förekomsten av tillgångar i form av lös eller fast egendom i en medlemsstat, dock utan något krav på deposition av lös egendom eller åtgärder som innebär en inskränkning avseende fast egendom som t.ex. inteckning. Tillgångar som utgörs av fordringar skall anses belägna i den medlemsstat där de skall infrias.

AVDELNING II

## Regler avseende företag med huvudkontor inom gemenskapen

### Avsnitt A: Villkor för etablering

*Artikel 6*

1. Varje medlemsstat skall för direkt försäkringsrörelse inom sitt territorium föreskriva auktorisation av behörig myndighet.

2. En ansökan om sådan auktorisation skall göras hos den behöriga myndigheten i respektive medlemsstat av

a) varje företag som etablerar sitt huvudkontor inom en sådan medlemsstats territorium,

b) varje företag som har sitt huvudkontor i en annan medlemsstat och som etablerar en filial eller agentur inom medlemsstatens territorium,

c) varje företag som, efter att ha beviljats sådan auktorisation som erfordras enligt a) eller b) ovan, utvidgar sin verksamhet inom en sådan medlemsstats territorium till andra försäkringsklasser,

d) varje företag som, efter att ha beviljats auktorisation för viss del av en medlemsstats territorium enligt artikel 7.1, utvidgar sin verksamhet utöver sådan del.

3. Medlemsstaterna får inte föreskriva deposition eller ställande av säkerhet som villkor för en auktorisation.

*Artikel 7*

1. En auktorisation skall vara gällande inom hela medlemsstatens territorium såvida inte sökanden, inom ramen för vad landets lagstiftning medger, ansöker om auktorisation att bedriva verksamheten endast inom en del av medlemsstatens territorium.

2. En auktorisation skall beviljas för en viss försäkringsklass. Den skall omfatta hela försäkringsklassen, såvida inte den sökande önskar försäkra endast en del av de risker som hänför sig till försäkringsklassen enligt punkt A i bilagan.

Dock skall följande gälla:

a) Det skall stå varje medlemsstat fritt att bevilja auktorisation för de grupper av försäkringsklasser som anges i punkt B i bilagan, förutsatt att sådan auktorisation förses med den däri angivna beteckningen.

b) En auktorisation som beviljas för en viss försäkringsklass eller grupp av försäkringsklasser skall även gälla för underordnade risker som tillhör en annan försäkringsklass, om villkoren i punkt C i bilagan är uppfyllda.

c) I avvaktan på ytterligare samordning, som måste genomföras inom fyra år efter detta direktivs anmälan, har Förbundsrepubliken Tyskland rätt att upprätthålla förbudet att inom dess område samtidigt driva verksamhet avseende sjukförsäkring, kredit- och borgensförsäkring, försäkring avseende regress mot tredje man samt rättsskyddsförsäkring eller att driva sådan verksamhet tillsammans med andra försäkringsklasser.

*Artikel 8*

1. Varje medlemsstat skall föreskriva att försäkringsföretag som etableras inom dess territorium och som ansöker om auktorisation skall

a) anta någon av följande företagsformer:

— Belgien:

"société anonyme/naamloze vennootschap", "société en commandite par actions/vennootschap bij wijze van geldschieting opaandelen", "association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsmaatschappij", "société coopérative/cooperative vennootschap",

— Danmark:

"aktieselskaber", "gensidige selskaber",

— Förbundsrepubliken Tyskland:

"Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Öffentlich-rechtliches Wettbewerbs-Versicherungsunternehmen",

— Frankrike:

"société anonyme", "société à forme mutuelle", "mutuelle", "union de mutuelles",

— Irland:

"incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited",

— Italien:

"società per azioni", "società cooperativa", "mutua di assicurazione",

— Luxemburg:

"société anonyme", "société en commandite par actions", "association d'assurances mutuelles", "société coopérative",

— Nederländerna:

"naamloze vennootschap", "onderlinge waarborgmaatschappij", "coöperative vereniging",

— Storbritannien:

"incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited", "societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts", "societies registered under the Friendly Societies Act", de försäkringsgivare som uppträder under beteckningen Lloyd's;

vidare får medlemsstaterna, i förekommande fall, etablera företag inom ramen för gällande offentligrättslig lagstiftning, förutsatt att ändamålet för sådan verksamhet är försäkringsrörelse på samma villkor som gäller för privaträttsligt verksamma företag,

b) begränsa sin näringsverksamhet till försäkringsområdet och sådan verksamhet som är direkt anknuten till detta område med uteslutande av all annan affärsverksamhet,

c) förete en verksamhetsplan enligt artikel 9,

d) inneha den minsta garantifond som föreskrivs i artikel 17.2.

2. Ett företag som ansöker om auktorisation att utvidga sin verksamhet till andra försäkringsklasser eller, i sådant fall som avses i artikel 6.2 d, till en annan del av medlemsstatens territorium skall förete en verksamhetsplan enligt artikel 9 avseende sådana försäkringsklasser eller sådan annan del av territoriet.

Företaget skall dessutom kunna visa att det har den solvensmarginal som föreskrivs i artikel 16 och att det innehar den större minsta garantifond som kan krävas enligt artikel 17.2 för sådana försäkringsklasser som auktorisationen utvidgats till att omfatta.

3. Dessa samordningsåtgärder skall inte hindra medlemsstaterna att tillämpa bestämmelser enligt vilka det krävs tekniska yrkeskvalifikationer hos styrelsemedlemmar och verkställande ledning eller godkännande av stiftelseurkund, bolagsordning, allmänna och särskilda försäkringsvillkor, tariffer och alla andra handlingar som krävs för normal tillsyn.

4. Ovannämnda bestämmelser får inte innebära att en ansökan om auktorisation skall behandlas med hänsyn till marknadens ekonomiska behov.

*Artikel 9*

En verksamhetsplan som avses i artikel 8.1 c skall innehålla uppgifter eller dokumentation om

a) de slag av risker som företaget avser att försäkra, de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som det avser att tillämpa,

b) de tariffer som företaget avser att tillämpa för varje verksamhetsgren,

c) grundprinciperna för återförsäkring,

d) sammansättningen av minsta garantifonden,

e) uppskattade kostnader för uppbyggnaden av administration och övriga nödvändiga företagsfunktioner samt för ändamålet avsatta medel,

samt, därutöver, beträffande de första tre räkenskapsåren om

f) uppskattade kostnader för administrationen, med undantag av kostnaderna för dess uppbyggnad, och i synnerhet löpande allmänna omkostnader och provisioner,

g) uppskattade premier eller bidrag samt kostnader för försäkringsersättningar,

h) en prognos för balansräkning,

i) uppskattade finansiella medel avsedda att täcka försäkringsförpliktelser och solvensmarginal.

De under a och b nämnda uppgifterna skall inte krävas beträffande de risker som anges under 4, 5, 6, 7 och 12 i punkt A i bilagan; inte heller skall uppgifterna enligt b ovan krävas beträffande de risker som anges under 14 och 15 i punkt A i bilagan. De under a och b nämnda uppgifterna skall inte krävas beträffande riskerna under 11 i samma punkt.

*Artikel 10*

1. Varje medlemsstat skall föreskriva att ett företag som har sitt huvudkontor inom en annan medlemsstats territorium och som ansöker om auktorisation för etablering av en agentur eller en filial skall

a) förete sin bolagsordning samt en förteckning över styrelsemedlemmar och de personer som ingår i den verkställande ledningen,

b) förete ett intyg, utfärdat av behörig myndighet i det land där huvudkontoret ligger, till styrkande av vilka försäkringsklasser som får omfattas av företagets verksamhet och att företaget har en minsta garantifond eller, om en större sådan erfordras, den minsta solvensmarginal som beräknas enligt artikel 16.3, med angivande även av de risker företaget faktiskt försäkrar och de finansiella medel som avses i artikel 11.1 e,

c) förete en verksamhetsplan enligt artikel 11,

d) befullmäktiga ett ombud om har sin stadigvarande hemvist i värdlandet samt tillräckliga befogenheter för att ingå för företaget bindande rättshandlingar gentemot tredje man och att representera företaget inför värdlandets myndigheter och vid dess domstolar; är ombudet en juridisk person måste dess huvudkontor finnas i värdlandet och denna juridiska person skall i sin tur till sitt ombud utse en fysisk person om uppfyller ovannämnda krav. Det utsedda ombudet skall kunna avvisas av en medlemsstat endast av skäl som hänför sig till krav på god vandel eller till sådana yrkesmässiga kvalifikationer som krävs även för personer som ingår i ledningen för företag som har huvudkontor i den medlemsstaten.

Såvitt gäller Lloyd's skall, vid rättstvister i värdlandet avseende ingångna försäkringsåtaganden, de försäkrade inte behandlas ofördelaktigare av det skälet att Lloyd's är en av parterna. Ombudet skall därför ha sådana befogenheter att talan skall kunna väckas mot honom och att han skall kunna ingå bindande rättshandlingar för försäkringsgivarna i Lloyd's.

2. Vid en ansökan om att utvidga verksamheten för agenturen eller filialen till andra försäkringsklasser eller — i fall som avses i artikel 6.2 d — till andra delar av en medlemsstats territorium, skall varje medlemsstat kräva att sökanden företer en verksamhetsplan enligt artikel 11 och att sökanden uppfyller villkoren enligt punkt 1 b ovan.

3. Dessa åtgärder för samordning skall inte hindra medlemsstaterna att tillämpa bestämmelser enligt vilka det för alla försäkringsföretag krävs godkännande av allmänna och särskilda försäkringsvillkor, tariffer och andra handlingar som krävs för normal tillsyn.

4. Ovannämnda bestämmelser får inte innebära att en ansökan om auktorisation skall behandlas med hänsyn till marknadens ekonomiska behov.

*Artikel 11*

1. En verksamhetsplan som avses i artikel 10.1 c för en agentur eller filial skall innehålla uppgifter eller dokumentation om

a) de slag av risker som företaget avser att försäkra i värdlandet samt de allmänna och särskilda försäkringsvillkor det avser att tillämpa,

b) de tariffer som företaget avser att tillämpa för varje verksamhetsgren,

c) grundprinciperna för återförsäkring,

d) företagets solvensmarginal enligt artiklarna 16 och 17,

e) uppskattade kostnader för uppbyggnaden av administration och övriga nödvändiga företagsfunktioner samt för ändamålet avsatta medel,

samt, därutöver, beträffande de första tre räkenskapsåren om

f) uppskattade kostnader för administrationen,

g) uppskattade premier eller bidrag samt kostnader för försäkringsersättningar hänförliga till den nya verksamheten,

h) en prognos för balansräkning avseende agenturen eller filialen.

De under a och b nämnda uppgifterna skall inte krävas beträffande de risker som anges under 4, 5, 6, 7 och 12 i punkt A i bilagan; inte heller skall uppgifterna enligt b ovan krävas beträffande de risker som anges under 14 och 15 i punkt A i bilagan. De under a och b nämnda uppgifterna skall inte krävas beträffande riskerna under 11 i samma punkt.

2. Till verksamhetsplanen skall fogas en balansräkning och en resultaträkning för rörelsen avseende vart och ett av de senaste tre räkenskapsåren. Har företaget emellertid inte bedrivit verksamhet under tre räkenskapsår skall dessa räkenskapshandlingar bifogas endast för de avslutande räkenskapsåren.

För Lloyd's skall balansräkning och resultaträkning ersättas med årliga räkenskapshandlingar över försäkringsverksamheten med bifogande av en handling varigenom intygas att för varje försäkringsgivare har utfärdats ett revisorsintyg som visar att ingångna åtaganden har full täckning i tillgångarna. Dessa handlingar skall göra det möjligt för myndigheterna att bilda sig en uppfattning om försäkringssammanslutningens solvens.

3. Verksamhetsplanen skall tillsammans med uppgifter om iakttagelser gjorda av behöriga tillståndsgivande myndigheter överlämnas till de behöriga myndigheterna i det land där företaget har sitt huvudkontor. Sistnämnda myndigheter skall meddela sin uppfattning till de förstnämnda myndigheterna inom tre månader efter mottagande av handlingarna. Om något yttrande inte lämnas inom denna tid, skall det anses vara till förmån för den sökande.

*Artikel 12*

Varje beslut om avslag på en ansökan om auktorisation skall åtföljas av en närmare motivering och ges företaget till känna.

Varje medlemsstat skall se till att ett beslut om avslag på en ansökan om auktorisation kan göras till föremål för prövning av domstol.

Sådan rätt till domstolsprövning skall även finnas i de fall där behöriga myndigheter inte behandlat en ansökan om auktorisation inom sex månader från den dag ansökan mottogs.

**Avsnitt B: Villkor för rörelsen**

*Artikel 13*

Medlemsstaterna skall i nära samarbete utöva tillsyn över de auktoriserade företagens finansiella situation.

*Artikel 14*

Tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där företagets huvudkontor finns skall kontollera företagets solvens beträffande hela dess verksamhet. Tillsynsmyndigheterna i de övriga medlemsstaterna skall tillhandahålla all den information som behövs för att göra sådan kontroll möjlig.

*Artikel 15*

1. Varje medlemsstat inom vars territorium ett försäkringsföretag utövar verksamhet skall föreskriva att företaget avsätter tillräckliga tekniska reserver.

Storleken av dessa reserver skall bestämmas enligt de i staten gällande reglerna eller, om sådana regler saknas, enligt i medlemsstaten gällande praxis.

2. För de tekniska reserverna skall finnas motsvarande och valutamatchande tillgångar lokaliserade till varje land där verksamhet bedrivs. Medlemsstaterna kan emellertid medge lättnader beträffande tillgångarnas lokalisering.

Luxemburg får, med hänsyn till sin speciella situation, bibehålla det garantisystem för tekniska reserver som gäller vid tiden för detta direktivs ikraftträdande till dess samordningen av lagstiftningen beträffande likvidation av företag är genomförd.

Reglerna i det land där verksamheten utövas skall vara bestämmande vad sådana tillgångar får utgöras av och, i förekommande fall, i vilken utsträckning de får ingå i de tekniska reserverna, samt hur sådana tillgångar skall värderas.

3. Om en medlemsstat medger att tekniska reserver till någon del utgörs av fordringar på återförsäkrare, skall den fastställa det procenttal som tillåts. Medlemsstaten får i sådant fall, trots bestämmelserna i punkt 2, inte kräva att de tillgångar som utgörs av sådana fordringar skall vara lokaliserade till dess territorium.

4. Tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där företagets huvudkontor ligger skall kontrollera att företagets balansräkning utvisar att tillgångar finns som motsvarar de tekniska reserverna för försäkringsförpliktelser som företaget iklätt sig i alla de länder där det bedriver verksamhet.

*Artikel 16*

1. Varje medlemsstat skall föreskriva att alla företag som har sitt huvudkontor inom dess territorium skall upprätthålla en tillräcklig solvensmarginal i förhållande till sin totala verksamhet.

Solvensmarginalen skall motsvaras av tillgångar i företaget som är fria från alla förutsebara förpliktelser, med avdrag för immateriella värden. Här skall främst ingå

— det inbetalda aktiekapitalet eller, när det gäller ett ömsesidigt försäkringsföretag, det faktiska garantikapitalet,

— hälften av ännu inte inbetalt aktiekapital eller garantikapital, så snart den inbetalda delen av nämnda kapital uppgår till 25 %,

— reserver (lagstadgade och fria reserver) som inte motsvarar ingångna försäkringsförpliktelser,

— balanserad vinst,

— fordran som ett ömsesidigt eller liknande försäkringsföretag med variabla bidrag kan ha på sina medlemmar i form av begärda extra bidrag inom ett visst verksamhetsår, med ett belopp som uppgår till högst hälften av skillnaden mellan maximalt uttaxeringsbart bidrag och faktiskt infordrade bidrag, varvid sådana extra bidrag inte får motsvara mer än 50 % av marginalen,

— på begäran av företaget, som då har att styrka uppgivna förhållanden, samt efter medgivande av tillsynsmyndigheterna i varje medlemsstat där företaget bedriver verksamhet, de dolda reserver som uppkommit genom undervärdering av tillgångar eller övervärdering av skulder i balansräkningen, i den mån sådana dolda reserver inte är av exceptionell natur.

En övervärdering av tekniska reserver skall ske i förhållande till deras storlek, beräknad av företaget i enlighet med nationella bestämmelser; i avvaktan på senare samordning av de tekniska reserverna kan emellertid ett belopp motsvarande 75 % av skillnaden mellan reserven för utestående risker, beräknad av företaget som ett fast belopp med en minimiprocentsats av premierna, och det belopp som skulle ha erhållits vid beräkning av reserven "avtal för avtal" – förutsatt att den lag som gäller i landet medger valfrihet mellan dessa två metoder – användas till täckning av upp till 20 % av solvensmarginalen.

2. Solvensmarginalen skall bestämmas i förhållande till antingen det årliga premie- eller bidragsbeloppet eller till genomsnittet av försäkringsersättningarna för de tre senaste räkenskapsåren. Dock skall, då det gäller försäkringsföretag som huvudsakligen meddelar försäkring avseende endast en eller flera av storm-, hagel- eller frostrisker, de senaste sju räkenskapsåren utgöra referensperiod för beräkningen av den genomsnittliga ersättningsbördan.

3. Om annat inte följer av bestämmelserna i artikel 17 skall solvensmarginalens storlek vara lika med det högsta av följande två beräkningsresultat:

*Första resultatet* (premiebaserat):

— De premier eller bidrag, tilläggsavgifter inräknade, som hänför sig till all direkt försäkringsverksamhet under det närmast föregående räkenskapsåret läggs ihop.

— Till detta läggs premierna för mottagen återförsäkring under närmast föregående räkenskapsår.

— Från detta belopp dras det totala beloppet för under det senaste räkenskapsåret annullerade premier eller bidrag, liksom det sammanlagda beloppet för skatter och avgifter på premier eller bidrag som ingår i totalbeloppet.

Det så erhållna beloppet delas i två delar, av vilka den första skall uppgå till 10 miljoner beräkningsenheter medan den andra utgör restbeloppet; 18 % respektive 16 % av dessa beloppsandelar räknas sedan fram och läggs ihop.

Det första resultatet erhålls genom att den sålunda framräknade summan multipliceras med ett tal som för närmast föregående räkenskapsår motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som företaget har att svara för, beräknade efter avdrag för återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningar; dock får detta tal inte vara mindre än 50 %.

*Andra resultatet* (baserat på ersättningar):

— De ersättningsbelopp som utbetalats i anledning av direkt försäkring (utan avdrag för anspråk för vilka återförsäkrare och retrocessionärer svarar) som meddelats under de i punkt 2 angivna perioderna läggs ihop.

— Till detta läggs summan av ersättningar som utbetalats för förpliktelser som under samma tidsperioder övertagits genom återförsäkring eller retrocession.

— Till detta läggs beloppet för avsättningar som gjorts för försäkringsfall som inte är reglerade och som fastställts vid utgången av närmast föregående räkenskapsår, både med avseende på direkt försäkring och återförsäkring.

— Från detta belopp dras summan av de regressbelopp som uppburits under de i punkt 2 angivna tidsperioderna.

— Från återstående belopp dras beloppet för avsättningar som gjorts för försäkringsfall som inte är reglerade och som fastställts vid början av det näst sista räkenskapsåret före det senaste räkenskapsår för vilket räkenskaper föreligger, både med avseende på direkt försäkring och återförsäkring.

En tredjedel eller en sjundedel av det erhållna beloppet, beroende på vilken referensperiod som skall användas enligt punkt 2, delas i två delar, varav den första skall uppgå till sju miljoner beräkningsenheter, medan den andra utgör resterande belopp; 26 % respektive 23 % av dessa delar räknas därefter fram och läggs ihop.

Det andra resultatet erhålls genom att den sålunda framräknade summan multipliceras med ett tal som för närmast föregående räkenskapsår motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som företaget har att svara för, beräknade efter avdrag för återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningar; dock får detta tal inte vara mindre än 50 %.

4. De procenttal som skall tillämpas på beloppsandelarna enligt punkt 3 skall nedsättas till en tredjedel för sjukförsäkring som meddelas på liknande tekniska grunder som gäller för livförsäkring, förutsatt att

— inbetalda premier är beräknade med hjälp av sjuklighetstabeller och enligt matematiska metoder som används för försäkring,

— en reserv upprättas för ökad livslängd,

— ett premietillägg utdebiteras i syfte att skapa en säkerhetsmarginal av tillräcklig storlek,

— försäkringsgivaren inte får säga upp försäkringsavtalet efter utgången av det tredje försäkringsåret,

— försäkringsavtalet innehåller förbehåll för höjning av premierna eller nedsättning av ersättningarna också när det gäller löpande avtal.

5. När det gäller Lloyd's skall den under punkt 3 nämnda beräkningen av det första resultatet, med avseende på premierna, utföras på basis av nettopremier och multipliceras med ett av internrevisor årligen fastställt procenttal. Detta procenttal skall beräknas från senaste statistiska uppgifter om utbetalda provisioner.

Dessa upplysningar skall tillsammans med utförda beräkningar sändas till tillsynsmyndigheterna i de länder där Lloyd's är etablerat.

*Artikel 17*

1. En tredjedel av solvensmarginalen skall utgöra garantifonden.

2. a) Garantifonden får inte underskrida

— 400 000 beräkningsenheter i de fall där verksamheten omfattar samtliga eller vissa av de risker som ingår i någon av försäkringsklasserna i punkt A i bilagan under nr 10, 11, 12, 13, 14 och 15;

— 300 000 beräkningsenheter i de fall där verksamheten omfattar samtliga eller vissa av de risker som ingår i någon av försäkringsklasserna i punkt A i bilagan under nr 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 och 16;

— 200 000 beräkningsenheter i de fall där verksamheten omfattar samtliga eller vissa av de risker som ingår i någon av försäkringsklasserna i punkt A i bilagan under nr 9 och 17.

b) Om företagets verksamhet omfattar flera klasser eller flera risker, skall endast den klass eller risk beaktas som kräver det högsta beloppet.

c) Varje enskild medlemsstat får föreskriva en nedsättning med en fjärdedel av minsta garantifonden, när det gäller ömsesidiga eller liknande institut.

*Artikel 18*

1. Medlemsstaterna skall inte fastställa några regler för valet av tillgångar som inte ingår i de tekniska reserver som avses i artikel 15.

2. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 15.2, artikel 20.1 och 20.3 samt artikel 22.1 sista stycket, får medlemsstaterna inte begränsa försäkringsföretagets fria förfogande över de tillgångar, vare sig lös eller fast egendom, som ingår i tillgångarna för auktoriserade verksamheter.

Förbundsrepubliken Tyskland får, till dess villkoren för att starta och driva livförsäkringsrörelse samordnats ytterligare, beträffande sjukförsäkring enligt artikel 16.4 fortsatt tillämpa begränsningar av det fria förfogandet över tillgångar i den utsträckning som det fria förfogandet över tillgångar till täckning av premiereserver är beroende på medgivande från en "Treuhänder".

Till dess ytterligare samordningsåtgärder vidtagits får Danmark tillämpa den lagstiftning som begränsar fritt förfogande över tillgångar som avsatts för pensioner som skall utbetalas inom ramen för obligatorisk försäkring mot olycksfall i arbete.

3. Dessa bestämmelser skall inte utgöra hinder för sådana åtgärder som medlemsstaterna är berättigade att vidta i egenskap av ägare till eller deltagare i försäkringsföretag, förutsatt att bestämmelserna enligt artikel 15.2 följs i det land där verksamheten bedrivs och att de försäkrades intressen tillgodoses.

*Artikel 19*

1. Varje medlemsstat skall ålägga försäkringsföretag vars huvudkontor är beläget inom dess territorium att årligen förete ett bokslut över all verksamhet, som utvisar företagets ekonomiska ställning och solvens.

2. Medlemsstaterna skall ålägga företag som bedriver verksamhet inom deras territorium att periodiskt inge redovisning tillsammans med statistisk dokumentation som behövs för tillsyn. Behöriga tillsynsmyndigheter skall utväxla sådan information och dokumentation som behövs för tillsynen.

*Artikel 20*

1. Om ett företag inte följer bestämmelserna i artikel 15, får tillsynsmyndigheten i det land där företaget bedriver sin verksamhet, efter att ha underrättat tillsynsmyndigheterna i det land där företagets huvudkontor är beläget om sin avsikt, förbjuda företaget att fritt förfoga över sina tillgångar i detta land.

2. I syfte att återställa finansiell stabilitet i ett företag vars solvensmarginal underskrider det minimum som föreskrivs i artikel 16.3, skall tillsynsmyndigheten i det land där företagets huvudkontor är beläget begära att det upprättas en plan för att återställa en sund finansiell ställning och att denna plan överlämnas till myndigheten för godkännande.

3. Om företagets solvensmarginal nedgår under den i artikel 17 angivna garantifonden, skall tillsynsmyndigheten i det land där företagets huvudkontor är beläget begära att företaget överlämnar till myndigheten för dess godkännande en plan avseende kortfristig finansiering.

Myndigheten får vidare inskränka företagets rätt, eller helt förbjuda företaget, att fritt förfoga över sina tillgångar. Myndigheten skall i sådana fall informera tillsynsmyndigheterna i andra medlemsstater inom vars territorier företaget är auktoriserat, varpå dessa myndigheter på den förstnämnda myndighetens begäran skall vidta samma åtgärder.

4. I de situationer som nämns i punkterna 1 och 3 får de behöriga tillsynsmyndigheterna dessutom vidta alla behövliga åtgärder till skydd för de försäkrades intressen.

5. Tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater inom vars territorier företaget är auktoriserat skall samarbeta i syfte att genomföra vad som föreskrivs i punkterna 1 – 4.

*Artikel 21*

1. Varje medlemsstat skall bereda ett försäkringsföretag möjlighet att helt eller delvis överlåta sitt försäkringsbestånd, förutsatt att det övertagande företaget med hänsyn till överlåtelsen innehar en erforderlig solvensmarginal. De behöriga tillsynsmyndigheterna skall samråda innan en sådan överlåtelse godkännes.

2. När den behöriga tillsynsmyndighetens tillstånd erhållits, skall överlåtelsen gälla gentemot berörda försäkringstagare eller försäkrade.

**Avsnitt C: Återkallande av auktorisation**

*Artikel 22*

1. Den auktorisation som beviljats av en behörig tillsynsmyndighet i den medlemsstat inom vars territorium företagets huvudkontor ligger kan återkallas av myndigheten om företaget

a) inte längre uppfyller villkoren för etablering,

b) inte inom angiven tid kunnat vidta de åtgärder som fastställts i en sådan plan som omnämns i artikel 20,

c) allvarligt åsidosätter de skyldigheter företaget har enligt nationella bestämmelser.

När en auktorisation återkallas, skall tillsynsmyndigheten i det land där företagets huvudkontor finns anmäla detta till tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater som beviljat företaget auktorisation, varpå företagets auktorisation skall återkallas även i dessa stater. Tillsynsmyndigheten i det land där huvudkontoret finns skall, i samarbete med ovan nämnda övriga tillsynsmyndigheter, vidta alla erforderliga åtgärder till skydd för de försäkrades intressen och främst inskränka företagets rätt till fritt förfogande över sina tillgångar, om en sådan inskränkning inte redan föreskrivits enligt bestämmelserna i artiklarna 20.1 och 20.3 andra stycket.

2. En auktorisation som beviljats för en agentur eller filial till ett företag vars huvudkontor är beläget i en annan medlemsstat kan återkallas, om agenturen eller filialen

a) inte längre uppfyller villkoren för etablering,

b) allvarligt åsidosätter sina skyldigheter enligt gällande bestämmelser i det land där verksamheten bedrivs, särskilt med avseende på upprättandet av sådana tekniska reserver som anges i artikel 15.

Innan en auktorisation återkallas skall tillsynsmyndigheterna i det land där verksamheten bedrivs samråda med tillsynsmyndigheten i det land där huvudkontoret finns. Om de finner det nödvändigt att avbryta agenturens eller filialens verksamhet innan ett sådant samråd genomförts, skall tillsynsmyndigheten i det land där huvudkontoret finns omedelbart underrättas om detta.

3. Varje beslut att återkalla en auktorisation eller avbryta en verksamhet skall åtföljas av en närmare motivering och ges företaget till känna.

Varje medlemsstat skall se till att ett sådant beslut kan göras till föremål för prövning av domstol.

AVDELNING III

## Regler för inom gemenskapen etablerade agenturer eller filialer till företag med huvudkontor utanför gemenskapen

*Artikel 23*

1. Varje medlemsstat skall föreskriva auktorisation för företag vars huvudkontor är beläget utanför gemenskapen och som vill driva sådan verksamhet som avses i artikel 1.

2. En medlemsstat får bevilja auktorisation om företaget uppfyller minst följande villkor:

a) Det har rätt enligt sitt eget lands lag att utöva försäkringsverksamhet.

b) Det etablerar en agentur eller en filial inom medlemsstatens territorium.

c) Det förbinder sig att på den plats där agenturen eller filialen är belägen föra till verksamheten hänförliga räkenskaper samt att där förvara alla handlingar som hör till verksamheten.

d) Det befullmäktigar ett ombud som skall godkännas av behöriga myndigheter.

e) Det innehar i det land där verksamheten bedrivs tillgångar av en storlek som motsvarar minst hälften av det i artikel 17.2 föreskrivna minimivärdet för garantifonden och deponerar en fjärdedel av detta minimibelopp som säkerhet.

f) Det förbinder sig att hålla en solvensmarginal som motsvarar kraven i artikel 25.

g) Det företer en verksamhetsplan enligt bestämmelserna i artikel 11.1 och 11.2.

*Artikel 24*

Medlemsstaterna skall ålägga företagen att avsätta tillräckliga tekniska reserver till täckning av försäkringsförpliktelser inom respektive lands territorium. Medlemsstaterna skall se till att agenturen eller filialen har tillgångar som motsvarar sådana tekniska reserver och som, i den utsträckning medlemsstaten så kräver, är valutamatchande.

Den lag som gäller i respektive medlemsstat skall tillämpas vid beräkningen av de tekniska reserverna, fastställandet av investeringsslag samt vid värderingen av tillgångarna.

Medlemsstaten skall föreskriva att de tillgångar som svarar mot de tekniska reserverna skall vara lokaliserade till dess territorium. Dock skall bestämmelserna i artikel 15.3 gälla.

*Artikel 25*

1. Varje medlemsstat skall ålägga inom sitt territorium etablerade agenturer och filialer att upprätthålla en solvensmarginal i form av tillgångar fria från alla förutsebara förpliktelser med avdrag för immateriella värden. Solvensmarginalen skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 16.3. Vid beräkningen av marginalen skall dock hänsyn tas endast till premier eller bidrag samt försäkringsersättningar som hänför sig till den av agenturen eller filialen bedrivna verksamheten.

2. En tredjedel av solvensmarginalen skall utgöra garantifonden. Denna garantifond får dock inte vara mindre än hälften av det minimibelopp som föreskrivs i artikel 17.2. Den initialdeposition som skall göras enligt artikel 23.2 e skall inräknas i garantifonden.

3. De tillgångar som motsvarar solvensmarginalen skall till minst ett belopp motsvarande garantifonden finnas i den stat där verksamheten bedrivs och utöver detta inom gemenskapen.

*Artikel 26*

1. Företag som efter att ha beviljats auktorisation i en medlemsstat beviljas auktorisation i en eller flera andra medlemsstater för att där etablera andra agenturer eller filialer, får ansöka om en eller flera av följande förmåner, nämligen

a) att den solvensmarginal som anges i artikel 25 skall beräknas på grundval av hela den verksamhet som företaget bedriver inom gemenskapen, varvid hänsyn skall tas till premier, bidrag och försäkringsersättningar avseende samtliga inom gemenskapen etablerade agenturer eller filialer,

b) att företaget befrias från skyldigheten att även i sådana medlemsstater göra deposition som krävs enligt artikel 23.2 e,

c) att de tillgångar som motsvarar garantifonden får förläggas till vilken som helst av de medlemsstater där företaget bedriver verksamhet.

2. Om minst två medlemsstater beviljar företagets ansökan helt eller delvis, skall den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium det ansökande företagets äldsta etableringsställe är beläget kontrollera företagets solvens med avseende på hela den verksamhet företaget bedriver inom de medlemsstater som beviljat dess ansökan. Dock skall på företagets begäran och med samtliga berörda medlemsstaters samtycke sådan kontroll

utföras av den behöriga myndigheten i en av de andra medlemsstaterna. Den myndighet som utför sådan kontroll skall från de övriga medlemsstaterna inhämta upplysningar om agenturer eller filialer som företaget etablerat inom deras territorium.

3. De förmåner som erhållits med stöd av denna artikel kan återkallas på initiativ av en eller flera av de berörda medlemsstaterna.

*Artikel 27*

Bestämmelserna i artiklarna 19 och 20 skall även gälla med avseende på agenturer eller filialer till företag för vilka detta avsnitt gäller.

Vid tillämpning av bestämmelserna i artikel 20 skall tillsynsmyndigheten för det äldsta etableringsstället eller den myndighet som i tillsynsmyndighetens ställe utför kontrollen av dessa agenturers eller filialers samlade solvens ges samma ställning som tillsynsmyndigheten i den stat där ett EG-företag har sitt huvudkontor.

*Artikel 28*

Om den i artikel 26.2 nämnda myndigheten återkallar en auktorisation, skall myndigheten anmäla detta till tillsynsmyndigheterna i de övriga medlemsstater där företaget bedriver verksamhet, varpå dessa skall vidta behövliga åtgärder. Om skälet till att återkalla auktorisationen är att solvensen är otillräcklig i förhållande till vad som föreskrivits av de medlemsstater som beviljat en ansökan enligt artikel 26, skall även de medlemsstater som beviljat sådana ansökningar återkalla sina auktorisationer.

*Artikel 29*

Gemenskapen får genom avtal som med stöd av fördraget träffas med ett eller flera tredje länder, och på villkor om reciprocitet, medge tillämpning av bestämmelser som avviker från bestämmelserna i detta avsnitt, för att garantera ett tillfredsställande skydd för de försäkrade inom medlemsstaterna.

AVDELNING IV

## Övergångsbestämmelser och andra bestämmelser

*Artikel 30*

1. Medlemsstaterna skall medge företag som avses i avdelning II, vilka vid tidpunkten för ikraftträdandet av de bestämmelser genom vilka detta direktiv genomförs, tillhandahåller försäkring i en eller flera av de i artikel 1 angivna försäkringsklasserna, en tid av fem år från och med dagen för anmälan av detta direktiv för att uppfylla vad som krävs enligt artiklarna 16 och 17.

2. Medlemsstaterna får dessutom

a) medge företag som avses i punkt 1, vilka vid utgången av femårsperioden inte helt uppnått föreskriven solvensmarginal, en ytterligare frist på högst två år, om företaget enligt artikel 20 meddelat tillsynsmyndigheten för dess godkännande de åtgärder som det avser att vidta,

b) medge undantag för de företag som avses i punkt 1, som vid utgången av femårsfristen inte uppnått en årlig premie- eller bidragsinkomst som uppgår till sex gånger minsta garantifonden enligt artikel 17.2, från kravet att inrätta minsta grarantifond före utgången av räkenskapsår då premie- eller bidragsinkomsten uppgår till sex gånger minsta garantifonden. Med beaktande av resultatet av den uppföljning som föreskrivs i artikel 33, skall rådet på förslag av kommissionen enhälligt besluta när medlemsstaterna skall upphäva detta undantag.

3. De företag som vill utvidga verksamheten enligt artikel 8.2 eller artikel 10, får göra detta endast under förutsättning att de omgående följer bestämmelserna i detta direktiv. Sådana företag som avses i punkt 2 b och som inom det egna landets territorium utvidgar sin verksamhet till andra försäkringsklasser eller andra delar av territoriet, kan för en tid av 10 år från dagen för detta direktivs anmälan undantas från kravet att upprätta den minsta garantifond som avses i artikel 17.2.

4. Ett företag som har annan associationsform än vad som anges i artikel 8 får under tid av tre år från anmälan av detta direktiv fortsätta att bedriva sin nuvarande verksamhet i den form företag har vid tidpunkten för sådan anmälan. Företag som etableras i Storbritannien by Royal Charter eller by private Act eller by special public Act får under obegränsad tid fortsätta att bedriva verksamhet i oförändrad form.

Företag i Belgien, som enligt verksamhetens angivna syfte bedriver verksamhet med hypotekslån av interventionstyp eller sådan sparbanksverksamhet som avses i artikel 15.4 av bestämmelserna om tillsyn över privata sparbanker, samordnade under arrêté royal av den 23 juni 1967, får fortsätta med denna verksamhet under en tid av tre år från dagen för anmälan av detta direktiv.

Berörda medlemsstater skall göra upp en förteckning över sådana företag och översända den till övriga medlemsstater och kommissionen.

5. På begäran av företag som uppfyller kraven i artiklarna 15, 16 och 17 skall medlemsstaterna upphöra att tillämpa bestämmelser som innebär restriktioner avseende bl.a. pantsättning, deposition eller ställande av säkerhet.

*Artikel 31*

Medlemsstaterna skall tillåta agenturer eller filialer som avses i avdelning III, och som vid ikraftträdandet av beslut om åtgärder för genomförandet av detta direktiv bedriver verksamhet inom en eller flera av de i artikel 1 angivna försäkringsklasserna och inte utvidgar verksamheten på sätt som avses i artikel 10.2, en frist på högst fem år från dagen för anmälan av detta direktiv att uppfylla villkoren enligt artikel 25.

*Artikel 32*

Under en tid som utlöper vid ikraftträdandet av ett avtal ingånget med tredje land enligt artikel 29 och senast vid utgången av en tidsfrist på fyra år efter dagen för anmälan av detta direktiv, får varje medlemsstat, till förmån för företag hemmahörande i vederbörande tredje land och etablerade inom medlemsstatens territorium, fortsätta att tillämpa de bestämmelser som gällde för dessa företag den 1 januari 1973 med avseende på valutamatchande tillgångar och de tekniska reservernas lokalisering, förutsatt att anmälan görs till de övriga medlemsstaterna och kommissionen samt att gränserna för de lättnader som medges enligt artikel 15.2 till förmån för de av medlemsstaternas företag som etableras inom området inte överskrids.

AVDELNING V

**Slutbestämmelser**

*Artikel 33*

Kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter skall ha ett nära samarbete i syfte att underlätta tillsynen av direkt försäkringsrörelse inom gemenskapen och vid uppföljning av de svårigheter som kan uppkomma vid tillämpningen av detta direktiv.

*Artikel 34*

1. Kommissionen skall inom en tid av sex år från dagen för anmälan av detta direktiv till rådet överlämna en rapport över verkningarna på försäkringsmarknaden i medlemsstaterna av de finansiella krav som föreskrivs i detta direktiv.

2. Om och när så krävs skall kommissionen till rådet överlämna interimsrapporter fram till utgången av den i artikel 30.1 fastställda övergångsperioden.

*Artikel 35*

Medlemsstaterna skall inom 18 månader från anmälan av detta direktiv ändra sina nationella bestämmelser så att de överensstämmer med direktivet och genast underrätta kommissionen om detta.

De ändrade bestämmelserna skall, om inte annat följer av artiklarna 30, 31 och 32, tillämpas inom 30 månader från dagen för anmälan av detta direktiv.

*Artikel 36*

Efter anmälan av detta direktiv skall medlemsstaterna se till att till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i lagar och andra författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 37*

Bilagen skall vara en del av själva direktivet.

*Artikel 38*

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 24 juli 1973.

*På rådets vägnar*

I. NØRGAARD

*Ordförande*

*BILAGA*

A. **Klassificering av risker i försäkringsklasser**

1. *Olycksfall* (inklusive arbetsskador och yrkessjukdomar)
   - — fastställda försäkringsbelopp
   - — skadeersättningar
   - — kombinationer av båda ovanstående
   - — passagerarskada
2. *Sjukdom*
   - — fastställda försäkringsbelopp
   - — skadeersättningar
   - — kombinationer av båda ovanstående
3. *Landfordon* (andra än spårbundna)

   All skada på eller förlust av
   - — motordrivna landfordon
   - — andra landfordon
4. *Spårbundna fordon*

   All skada på eller förlust av spårbundna fordon
5. *Luftfartyg*

   All skada på eller förlust av luftfartyg
6. *Fartyg* (högsjöfartyg, fartyg för insjö-, flod- och kanaltrafik)

   All skada på eller förlust av
   - — flod- och kanalfartyg
   - — insjöfartyg
   - — högsjöfartyg
7. *Godstransport* (varor, bagage och allt annat gods).

   All skada på eller förlust av gods under transport eller bagage, oavsett transportmedel
8. *Brand och naturkrafter*

   All skada på eller förlust av egendom (annan än egendom som omfattas av klasserna 3, 4, 5, 6 och 7) som orsakas av
   - — brand
   - — explosion
   - — storm
   - — annan naturkraft än storm
   - — atomenergi
   - — jordskred
9. *Annan skada på egendom*

   All skada på eller förlust av egendom (annan än egendom som omfattas av klasserna 3, 4, 5, 6 och 7) som orsakas av hagel eller frost eller av någon annan händelse, som t.ex. stöld, med undantag för dem som nämnts under 8
10. *Motorfordonsansvar*

    All ansvarighet som uppkommer genom användning av motordrivna landfordon (inklusive fraktförares ansvar)
11. *Luftfartygsansvar*

    All ansvarighet som uppkommer genom användning av luftfartyg (inklusive fraktförares ansvar)
12. *Fartygsansvar (högsjö-, insjö-, flod- och kanalfartyg)*

    All ansvarighet som uppkommer genom användning av fartyg, skepp eller båtar i högsjöfart, på insjöar, floder eller kanaler (inklusive fraktförares ansvar)
13. *Allmän ansvarighet*

    All ansvarighet annan än sådan som anges under 10, 11 och 12

14. *Kredit*
    - — insolvens (allmän)
    - — exportkredit
    - — avbetalningskredit
    - — hypotekskredit
    - — lantbrukskredit

15. *Borgen*
    - — borgen (direkt)
    - — borgen (indirekt)

16. *Ekonomiska förluster av olika slag*
    - — arbetslöshetsrisker
    - — inkomstförlust (allmän)
    - — dåligt väder
    - — förlust av förmån
    - — fortlöpande allmänna omkostnader
    - — oförutsedda handelsomkostnader
    - — förlust till följd av nedgång i marknadsvärde
    - — hyres- eller intäktsförlust
    - — indirekt handelsförlust annan än vad som nämnts ovan
    - — ekonomisk förlust ej förenad med handel
    - — annan ekonomisk förlust

17. *Rättsskydd*

    Rättegångskostnader och andra kostnader i rättsliga angelägenheter

Risker i en viss klass får inte ingå i annan klass annat än i fall som anges under punkt C.

## B. Beteckningar på auktorisationer beviljade för mer än en försäkringsklass

I fall där auktorisationen samtidigt omfattar

a) klasserna 1 och 2 skall den betecknas "Olycksfalls- och sjukförsäkring";

b) klasserna 1 (fjärde strecksatsen), 3, 7 och 10 skall den betecknas "Motorfordonsförsäkring";

c) klasserna 1 (fjärde strecksatsen), 4, 6, 7 och 12 skall den betecknas "Sjö- och transportförsäkring";

d) klasserna 1 (fjärde strecksatsen), 5, 7 och 11 skall den betecknas "Luftfartsförsäkring";

e) klasserna 8 och 9 skall den betecknas "Försäkring mot brand och annan skada på egendom";

f) klasserna 10, 11, 12 och 13 skall den betecknas "Ansvarighetsförsäkring";

g) klasserna 14 och 15 skall den betecknas "Kredit- och borgensförsäkring";

h) samtliga klasser skall den betecknas enligt den berörda medlemsstatens eget val, varvid detta skall anmälas till övriga medlemsstater och kommissionen.

## C. Underordnade risker

Ett företag som beviljats auktorisation för en huvudrisk tillhörande en viss klass eller grupp av klasser får också försäkra risker som ingår i en annan klass utan att särskild auktorisation erfordras för sådan annan risk, förutsatt att denna

- — hör samman med huvudrisken,
- — avser det försäkringsobjekt som skyddas mot huvudrisken, och
- — täcks av det försäkringsavtal som omfattar huvudrisken.

Risker ingående i klasserna 14 och 15 under punkt A i denna bilaga får emellertid inte betraktas som underordnade risker till andra klasser.